

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VII.37.814/2021/4.
A tanács tagjai: Dr. Magyarfalvi Katalin
a tanács elnöke
Dr. Cséffán József
előadó bíró
Dr. Farkas Katalin
bíró
A felperes: felperes neve – személyesen eljár –
(felperes címe)
Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala
(alperes címe)
Az alperes képviselője: Dr. Papp Gabriella kamarai jogtanácsos
A per tárgya: öregségi nyugdíjjal kapcsolatos társadalombiztosítási
határozat felülvizsgálata
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes
Az elsőfokú bíróság határozatának száma:
Győri Törvényszék 7.K.700.154/2021/5.

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Törvényszék 7.K.700.154/2021/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás

[1] A felperes 2020. november 5. napján nők kedvezményes öregségi nyugdíja iránti kérelmet terjesztett elő, amelyet az alperes a 2020. november 18. napján kelt BP/L537/32278-2/2020. iktatószámú végzésével visszautasított az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 46. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

[2] A végzés indokolása szerint az 1961. április 2. napján született felperes 2018. december 18. napján már terjesztett elő nők kedvezményes öregségi nyugdíj megállapítása iránti kérelmet, amelyet az alperes a 2020. szeptember 11. napján kelt BP/L537/1576-2/2020. iktatószámú határozatával elutasított. A végzés tartalmazta, hogy a felperes 2019. január 1. napjától ausztriai társadalombiztosítási szerv által megállapított öregségi nyugellátásban részesül, amelyre figyelemmel saját jogú nyugdíjasnak minősül, ezért további magyar szolgálati időt ettől az időponttól nem szerezhetsz. Tekintettel arra, hogy a felperes az újonnan előterjesztett kérelmében változatlan tényállás és jogi szabályozás mellett kérte a nők kedvezményes öregségi nyugdíja megállapítását, a hatóság az ugyanazon jog érvényesítésére irányuló kérelmét visszautasította.

A felperes keresete, az alperes védírata

[3] A felperes a végzéssel szemben keresetet terjesztett elő a bíróságnál, amelyben kérte annak felülvizsgálatát. Arra hivatkozott, hogy az eljárást megelőzően előterjesztett kérelmét az alperes határozatával elutasította, amelyben megállapította, hogy jogosultsági ideje 39 év 348 nap, az átfedés miatt figyelmen kívül hagyott összes biztosításban töltött napok száma 24 nap. A határozat kézhezvételét követően munkát vállalt egy hónapra, majd az ismételten előterjesztett kérelmét a munkaviszonya megszűnését követően az alperes végzésében visszautasította. Ezt azért tartja sérelmesnek, mert Ausztriában nem öregségi nyugdíjat, hanem korengedményes nyugdíjat kap, amelyre vonatkozóan igazolást csatolt. Álláspontja szerint a 2020. október 1. napjától 2020. október 31. napjáig igazolt foglalkoztatotti jogviszonya alapján jogosult a nők kedvezményes öregségi nyugdíjára.

[4] Előadta, hogy Ausztriában részesül előrehozott ellátásban, amely nem nyugellátás, az részére nem biztosítja a betegellátást és az nem biztosított jogviszony, amelyet a csatolt E106-os nyomtatvány alátámaszt. Saját jogú nyugdíjasnak az a személy minősül, aki a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek, illetve az EGT állam jogszabályainak alkalmazásával saját jogú öregségi nyugdíjban részesül. Arra is hivatkozott, hogy az adóhivatal folyamatosan előírja számára az egészségbiztosítási járulékfizetési kötelezettséget, amelyet nyugdíjasként nem kellene fizetnie.

[5] Az alperes védíratában a kereset elutasítását és a felperes perköltség megfizetésére kötelezését kérte. Előadta, hogy korábbi határozatával, azért utasította el a felperesnek a nők kedvezményes öregségi nyugdíjára vonatkozó kérelmét, mert nem szerzett keresőtevékenységgel járó vagy azzal egy tekintet alá eső jogviszonyban 40 év jogosultsági időt és saját jogú nyugdíjasként nem szerezhetsz további szolgálati időt. Előadta azt is, hogy az osztrák hatóság 2019. december 11. napján kiadott határozata időelőtti öregségi nyugdíj megállapításáról szól. A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 2019. évben hatályos 37. § (1) bekezdésére, a Tny. 22/A. § (1) bekezdésére, továbbá a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról,

valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 5. §-ára és 4. § f) 2. pontjára tekintettel a felperes 2019 január 1. napjától öregségi típusú nyugellátásban részesül Ausztriában, Magyarországon saját jogúnak nyugdíjasnak minősül, ezért nem lehet biztosított, foglalkoztatása ellenére nem szerezhette szolgálati időt 2019. január 1. napjától.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[6] Az elsőfokú bíróság az alperes BP/L537/32278-2/2020. számú végzését megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Döntését az Ákr. 46. § (1) bekezdés b) pontjában, illetve a Kp. 124. § (2) bekezdés c) pontjában foglalt rendelkezésekre alapította.

[7] Az ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a közigazgatási szerv visszautasító döntésével kapcsolatos perben egyszerűsített perben járt el, és arról kellett döntenie, hogy a visszautasítás feltételei fennálltak-e.

[8] Az Ákr. 46. § (1) bekezdés b) pontja alapján az ismételt kérelem visszautasításának több együttes feltétele van: a bíróság vagy hatóság által érdemben elbírált ügyben ugyanazon jog érvényesítése iránt nyújtanak be kérelmet, a kérelem tartalma nem változott, továbbá az irányadó jogi szabályozás is változatlan. A bírói gyakorlatból általános érvénnyel az szűrhető le, hogy a kérelem visszautasításához az előírt valamennyi feltétel maradéktalan és szigorúan értelmezett együttes fennállása szükséges. A bírói gyakorlat szerint az ügyazonosság minden olyan ügyben megállapítható, amelyben a korábbi eljárásban maradéktalanul tisztázták a tényállást, és az ügyfél ugyanebben a tényállásban már feltárt valamelyik elemre hivatkozva kísérelt meg ismét igényérvényesítést.

[9] Az alperes a felperes nők öregségi kedvezményes nyugdíja iránti kérelmét elbírált, ennek során a vizsgált időszak, illetve a figyelembe vehető szolgálati idő 1975. október 22. napjától 2018. december 16. napjáig terjedt. A határozat tartalmazott ugyan arra vonatkozó tájékoztatást, hogy a 2019. január 1. napjától saját jogú nyugdíjas felperes a továbbiakban Magyarországon szolgálati időt nem szerezhethet, azonban érdemi döntést a felperes saját jogú nyugdíjasként végzett kereső tevékenységére vonatkozóan nem hozott. A határozatban tehát az alperes nem értékelt és érdemben nem bírálta el olyan körülményt, amelyet a felperes a 2020. november 5. napján előterjesztett kérelmében megjelölt, továbbá ebben a kérelmében a felperes olyan új bizonyítékot is csatolt, amelyet korábban a hatóság érdemben nem bírálta el, annak jövőbeni lehetőségére vonatkozóan csupán tájékoztatást nyújtott. A kérelem visszautasításának feltétele nem állt fenn arra tekintettel sem, hogy a kérelem tartalma időközben változott, mert a felperes a 2020. október 1. napjától 2020. október 31. napjáig fennálló jogviszonyára hivatkozással kívánt további szolgálati időt szerezni.

[10] Az elsőfokú bíróság előírta az alperesnek, hogy a megismételt eljárásban döntsön arról, hogy a felperes által hivatkozott 2020. október 1. napjától 2020. október 31. napjáig terjedő időszak szolgálati időnek számít-e, erre figyelemmel a felperes öregségi nyugdíj iránti kérelméről is érdemben kell döntenie.

A felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

[11] Az alperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének az elutasítását. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság ítélete az ügy érdemére kihatóan sérti az Ákr. 46. § (1) bekezdés b) pontjában, a Tbj. 4. § f) pont 2. pontjában és 5. §-ában, a Tny. 42. § (3) bekezdésében, 22/A. § első mondatában foglalt rendelkezéseket.

[12] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság döntése minden jogi és logikai alapot nélkülöz, mert a 2020. szeptember 11-én kelt határozatában világosan, egyértelműen, jogszabályhellyel alátámasztva, jogorvoslati lehetőség megadása mellett, az Ákr. 81. §-ának megfelelő határozattal tájékoztatta felperest arról, hogy miért minősül öregségi nyugdíjasként, s hogy ilyenként miért nem szerezhet további szolgálati időt. Felperes ezt a határozatot bíróság előtt nem támadta meg. A törvény erejénél fogva nem állt fenn a 2020. októberének szolgálati időként való elismerhetőségének vizsgálata, ezért a felperes 2020. november 5-i igénybejelentése alapján határozathozatali kötelezettsége sincs.

[13] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és a döntés jogi indokai

[14] Az alperes felülvizsgálati kérelme megalapozatlan.

[15] A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között vizsgálta felül [Kp. 115. § (2) bekezdés, 108. § (1) bekezdés].

[16] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozott, hogy az ügyazonosság kérdésében az elsőfokú bíróság döntése megalapozatlan, a bíróság eljárása során az ügy érdemére kihatóan megsértette az Ákr. 46. § (1) bekezdés b) pontjában, a Tbj. 4. § f) pont 2. pontjában és 5. §-ában, a Tny. 42. § (3) bekezdésében, 22/A. § első mondatában foglalt rendelkezéseket.

[17] A Kúria elsődlegesen rögzíti, az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan elemezte az Ákr. 46. § (1) bekezdés b) pontja alapján az ismételt kérelem visszautasításának törvényi feltételeit. Az elsőfokú bíróságnak az ügyazonosság és a kérelem változatlansága kérdésében kifejtett álláspontjával a Kúria egyetért, ezért annak megismétlése szükségtelen. Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette azt is, hogy a kérelem visszautasításához a törvényben előírt valamennyi feltétel maradéktalan és szigorúan értelmezett együttes fennállása szükséges.

[18] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogszerűségét nem érinti, ezért a Kúria csupán utal arra, hogy a perbeli esetben a kérelem visszautasításának törvényi feltételei közül az irányadó jogi szabályozás változatlansága sem állapítható meg, ugyanis az alperes a felperes 2018. december 18. napján előterjesztett, a nők kedvezményes öregségi nyugdíj megállapítása iránti kérelmét utasította el a 2020. szeptember 11. napján kelt határozatával. Döntését az Ákr. 46. § (1) bekezdés b) pontjára, a 2019. évben hatályos 37. § (1) bekezdésére, a Tny. 22/A. § (1) bekezdésére, a Tbj. 5. §-ára és a Tbj. 4. § f) 2. pontjára alapította, azonban a felperes ismételt kérelmét 2020. november 5. napján terjesztette elő.

[19] Az ismételt kérelem előterjesztésének időpontjában a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény 97. és 98. §-a alapján a Tbj. 2020. július 1-től hatályát vesztes, illetve a 135. § 4. pontja alapján a Tny.

22/A. §-a 2020. július 1-től hatálytalan, vagyis a kérelem visszautasításának törvényi feltételei közül az irányadó jogi szabályozás változatlansága sem állapítható meg.

[20] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel hatályában fenntartotta.

Elvi tartalom

[21] *A kérelem visszautasításához a törvényben előírt valamennyi feltétel maradéktalan és szigorúan értelmezett együttes fennállása szükséges.*

Záró rész

[22] A felperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, ezért a Kúria e tárgyban mellőzte a határozathozatalt.

[23] A Tny. 81. § (1) bekezdése alapján a társadalombiztosítási nyugellátás iránti igény érvényesítésével kapcsolatos eljárások költségmentesek, ezért a felülvizsgálati eljárási illetékről a Kúriának rendelkeznie nem kellett.

[24] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] A jogerős ítélet elleni további jogorvoslat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2022. március 9.

Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Cséffán József s. k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s. k. bíró